

د مالي چارو د څارلو لوي آمریت

آمریت عمومي نظارت امور مالی

د افغانستان بانک

(بانک مرکزی)

۲۴۳۹

شماره:

۹۷/۱۱/۲

تاریخ: ۱۳...../...../.....

به ریاست بانکها!

ماهیت: متحدالمال

موضوع: تضمین قروض بانکی

این متحدالمال توضیحات لازم در مورد تضمینات قروض بانکی با در نظر داشت صراحت مواد مقرر صنف بندی دارایی ها و تعیین جبران خساره فراهم نموده و بانکها مکلف اند تا در هنگام صدور/اعطا و صنف بندی قروض، مطابق به قوانین و مقررات نافذه بانکی و این متحدالمال عمل نمایند.

۱. تعاریف

۱. مال: شیء است که قابل تملک بوده و مشتمل بر منقول و غیر منقول می باشد.
۲. مال منقول: مال است که انتقال آن بدون تجزیه، تغییر ماهیت و تغییر شکل ممکن بوده و شامل عینی (اجناس) و غیر عینی (اسناد ملکیت، حق طبع و نشر وغیره) میباشد.
۳. مال غیر منقول: مال است که انتقال آن بدون تجزیه و تغییر شکل ممکن نیست.
۴. قبالة شرعی: عبارت از سندی است که حاوی مشخصات مال غیر منقول، خریدار و فرشنده آن بوده، مالکیت شخص بر آن مال را تثبیت نموده و در ادارات حکومتی و محکمه مربوطه طی مراحل و ثبت شده باشد.
۵. قبالة عرفی: عبارت از سندی است که حاوی مشخصات مال غیر منقول، خریدار و فرشنده آن بوده و در سطح محل یا منطقه جهت تثبیت ملکیت مال غیر منقول استفاده گردیده و در اداره حکومتی ثبت نمی باشد.
۶. سند رهنما: عبارت از سندی است که حاوی مشخصات مال غیر منقول معامله شده بوده و توسط رهنمای معاملات جهت تثبیت ملکیت خریدار بر مال غیر منقول صادر شده است. سند آن رهنمای معاملات قابل پذیرش است که دارای جواز فعالیت بوده و در اداره مربوطه ثبت شده باشد.
۷. سند مالکیت دولتی: سندی است که توسط اداره دولتی مربوطه جهت تثبیت ملکیت مال غیر منقول صادر شده باشد.
۸. مناطق شهری: در ولایات که مرکز آن دارای نواحی است، نواحی شامل مناطق شهری بوده و ولسوالی های آنها شامل مناطق غیر شهری است. اما در ولایات که مراکز آن دارای نواحی نیستند، ولسوالی های که مرکز ولایات در آنها موقعیت دارند، مناطق شهری شناخته شده و سایر ولسوالی ها مناطق غیر شهری محسوب میشوند.

9. تضمین (Collateral): عبارت از مال منقول یا غیر منقول است که از جانب مقروض جهت اطمینان دهی برای بازپرداخت قرضه با تکتانه آن ارائه شده و از جانب بانک پذیرفته شده باشد. در صورتیکه مقروض مطابق به قرارداد عمل نه نماید، بانک میتواند آن تضمین را طبق احکام قانون تصاحب نموده و یا بفروش برساند.

تضمین ها دارای ویژه گی های چون: قابلیت شناسایی، ثبات ارزش، دوام، همگونی، قابلیت ارزش گذاری، قابلیت فروش، دارای سند ملکیت و غیره میباشند. دارایی ها به روش های زیر به تضمین گذاشته شده میتوانند:

9.1. به تضمین گذاری اموال منقول (Hypothecation): عبارت از سپردن دارایی منقول من حیث تضمین توسط قرضه گیرنده است. در این حالت قرضه دهنده مالکیت دارایی را در اختیار گرفته اما آن دارایی در تصرف مقروض بوده و از آن استفاده می نماید.

9.2. رهن اموال منقول (Pledge): عبارت از سپردن دارایی منقول من حیث تضمین توسط قرضه گیرنده است، به گونه ای که قرضه دهنده مالکیت دارایی را در اختیار داشته و آن دارایی نیز در تصرف وی می باشد.

9.3. رهن اموال غیر منقول (Mortgage): عبارت از سپردن دارایی غیر منقول من حیث تضمین توسط قرضه گیرنده است، به گونه ای که قرضه دهنده مالکیت دارایی را در اختیار داشته اما از آن دارایی مقروض استفاده کرده و یا در تصرف وی می باشد.

10. بیع جایزی: عبارت از واگذاری و یا انتقال مؤقت مالکیت تضمین به قرضه دهنده الی موعده بازپرداخت / تصفیه کامل قرضه و یا اعتبار اعطا شده با تکتانه آن از طریق روند قانونی است. قرضه دهنده میتواند مال/دارایی تحت تضمین را به علت عدم بازپرداخت و یا نکول قرضه اعطا شده و تکتانه آن، از طریق پروسه قانونی و قضائی بفروش برساند.

11. تضمین خط (Guarantee Letter): سند کتبی است که مشخصات مرهونه، شرایط رهن، و وجایب طرفین عقد را توضیح نموده، توسط رهن دهنده و رهن گیرنده امضا شده باشد. تضمین خط ها بادر نظر داشت احکام قوانین و مقررات مربوطه، از جانب مراجع ذیصلاح صادر میگردند.

12. قرضه خرد (Micro Credit): قرضه است که مبلغ آن مساوی یا کمتر از 500,000 افغانی یا معادل آن به سایر ارزها باشد.

13. قرضه کوچک (Small Credit): قرضه است که مبلغ آن بیشتر از 500,000 افغانی و کمتر از 5,000,000 افغانی یا معادل آن به سایر ارزها باشد.

14. قرضه متوسط (Medium Credit): قرضه است که مبلغ آن بیشتر از 5,000,000 افغانی و کمتر از 15,000,000 افغانی یا معادل آن به سایر ارزها باشد.

2. انواع تضمین

تضمین ها را میتوان به طور عموم نظر به قابلیت انتقال، قابلیت فروش و قابلیت پذیرش به انواع ذیل تقسیم کرد:

انواع تضمین های نظر به قابلیت انتقال عبارت اند از:

1. تضمین منقول: عبارت از تضمین است که قابلیت انتقال را داشته و با انتقال آن تغییری در جنس و یا شکل آن رونما نگردد. مانند وسایط نقلیه، ماشین، و غیره.

2. تضمین غیر منقول: عبارت از تضمینی است که قابلیت انتقال را نداشته و با انتقال آن تغییر در جنس یا شکل آن رونما گردد. مانند خانه، زمین و غیره.

البته تضمین ها را میتوان نظر به قابلیت فروش شان به انواع ذیل صنف بندی کرد:

1. تضمین به راحتی قابل فروش (Marketable Collateral): که در جز 16، فقره B، ماده 6 مقررده صنف بندی دارایی ها توضیح داده شده است.

2. تضمین به راحتی غیر قابل فروش (Non-Marketable Collateral): که شامل اوراق قرضه است که خرید و فروش آنها به طور عادی در بازار های مالی صورت نمیگیرد.

ضمناً تضمین ها را بادر نظر داشت شرایط اقتصادی و ساختاری کشور و نظر به قابلیت استفاده آنها به انواع ذیل تقسیم کرد:

1. تضمین های قابل پذیرش (Acceptable Collateral): جزئیات آنها در این متحدالمال ذکر شده است و بانکها می توانند آنها را من حیث تضمین بپذیرند.

2. تضمین های غیر قابل پذیرش (Not Acceptable Collaterals): شامل آنعده از تضمین ها میگردد که در این متحدالمال شامل نبوده و بانکها نمی توانند آنها را من حیث تضمین بپذیرند.

بادر نظر داشت عوامل متعدد، تضمین های قابل پذیرش انتخاب و به کتگوری های منقول و غیر منقول منقسم و هر یک در این متحدالمال ذیلاً توضیح داده شده اند.

3. تضمین های قابل پذیرش

اموال منقول و یا غیر منقول که من حیث تضمین گذاشته میشوند، متعدد اند. ازینرو بادر نظر داشت وضعیت اقتصادی کشور و خطرات که سکتور بانکی با آن مواجه است، تمام اموال نمی تواند من حیث تضمین پذیرفته شوند. بنابراین تضمین های قابل پذیرش ذیلاً مشخص شده و توضیحات لازم در مورد هر کدام ارائه شده است.

2. 1. تضمین های منقول قابل پذیرش:

1. زیورات: طلا، نقره، و سایر اشیای قیمتی که قابل استفاده و دارای بازار فروش باشند. این گونه تضمین نزد بانک به رویت اسناد نگهداری گردیده و با تصفیه قروض حسب قرارداد، دوباره به مقروض برگردانده میشود.

2. کارت های مصرفی موبایل: کارت های اند که جهت ازدیاد کریدت در موبایل توسط شرکت های معتبر مجوز تهیه گردیده، از طرف شرکت های مخابراتی قابل پذیرش بوده و مدت اعتبار آنها بیشتر از مدت قرضه می باشد. ضمناً این کارت ها دارای تعهد باز خرید از جانب شرکت های مخابراتی مربوطه بوده و مبالغ آنها بیشتر از مبالغ کارت های رایج نیست. مسئولین بانکها مکلف اند تا سیستم دیده بانی منظم را جهت افزایش موثریت و افزایش مصونیت این نوع تضمین قروض ایجاد نمایند. این نوع تضمین صرف در برابر قرضه از آنعده شرکت های که در سکتور مخابرات فعالیت دارند، پذیرفته میشود.

3. حسابات قابل حصول: عبارت از طلبات قابل حصول مشتریان بانک از نهاد های معتبر فعال در کشور است. بانکها مکلف اند تا از وضعیت مالی و اعتبار آن نهادها اطمینان حاصل نمایند. این نوع تضمین صرف در برابر قروض متوسط و بزرگ قابل پذیرش است.

4. ذخایر گدام: دربرگیرنده اموال شامل گدام است که جریان تغییر و یا تبدیل (Turnover) و سایر موارد آن به طور معیاری مدیریت شده و بیمه شده باشد. در صورت پذیرفتن این نوع تضمین، بانکها ملزم اند تا میکانیزم مشخص را جهت بررسی و دیده بانی (Monitoring) از آنها تدوین و تطبیق نمایند. این تضمین در برابر قروض کوچک در تمام سکتور ها و در برابر قروض متوسط در سکتور زراعت قابل پذیرش نیست.

5. ماشین آلات: شامل ماشین های تولید مواد غذایی، تولید لباس، تولید برق، تولید مواد سوختی، زراعتی، چاپ و غیره که استهلاک آنها به طور منظم قابل سنجش بوده و بیمه شده باشند. این نوع تضمین صرف در برابر قروض بزرگ قابل پذیرش اند.

6. وسایط نقلیه: وسایطی اند که قابل قبول به بانک بوده، دارای اسناد ملکیت بوده و بیمه شده باشند؛ که شامل وسایط تناژ بلند (کرین، سکواتور، فورکلیفت، مخلوطکن سمنت وغیره)، تناژ پائین (تیلری 10 سلند یا 8 سلند وغیره) و موترهای تیزرفتار میگردد. این نوع تضمین صرف در برابر قروض کوچک و متوسط قابل پذیرش اند.

7. لیترا ف کریدت صادراتی: سندی که توسط خریدار بیرون از کشور، به نفع خریدار داخلی در یکی از بانکهای داخلی تحت شرایط مشخص افتتاح شده باشد.

8. ضمانت شخصی: سندی که توسط شخص شایسته و مناسب به منظور پرداخت اقساط قرضه صادر گردیده باشد.

9. ضمانت کوپراتیف/اتحادیه: سندی که توسط اتحادیه/مجتمع رسمی نهاد های فعال اقتصادی در کشور که دارای توانایی مالی لازم اند، به منظور پرداخت اقساط قرضه صادر شده باشد. این نوع تضمین صرف در برابر قروض کوچک قابل پذیرش اند. بانکها در مورد این شکل ها بررسی و تحلیل های لازم را انجام داده و با در نظر داشت آن اجراءات لازم نمایند. کوپراتیف/اتحادیه شرکت های اقلام صادراتی مهم کشور چون جلفوزه، زعفران، انار، انگور، قالین، شیرین بویه و هینگ و سایر تشکل های که بنابر تشخیص بانکها شرایط فوق را تکمیل نمایند، ازین سهولت استفاده نموده می توانند.

10. ضمانت شرکت بزرگ: سندی که توسط شرکت بزرگ معتبر داخلی و یا خارجی جهت پرداخت قرضه شخص یا نهادی صادر شده باشد. این نوع تضمین صرف در برابر قروض کوچک و متوسط قابل پذیرش اند. بانکها بررسی های لازم را در مورد اینگونه شرکت ها انجام دهند. ضمناً اندازه و حد اعظمی اینگونه قروض را به صورت واضح در پالیسی های خویش شامل سازند.

11. ضمانت متقابل (Counter Guarantee): ضمانت بانکی که توسط بانک داخلی به نفع شرکت فعالیت کننده در داخل کشور در مقابل تضمین بانک خارجی معتبر صادر شده باشد.

12. تضمین قسمی: عبارت از تعهدی است که توسط نهاد معتبر، برای پرداخت قسمت از قرضه صادر شده باشد. تضمین آن نهاد هایی قابل پذیرش اند که از جانب د افغانستان بانک به رسمیت شناخته شده باشند. فیصدی این تضمین وابسته به بخش قرضه ضمانت شده از جانب نهاد فوق الذکر است. بانکها مکلف اند تا در برابر قسمت قرضه که تضمین نگردیده است، ضمانت اضافی لازم را دریافت نمایند.

2.2. تضمین های غیر منقول قابل پذیرش:

1. زمین آبی یا للمی که دارای سند ملکیت رسمی (شرعی) و یا عرفی بوده باشد. زمین های که قابل استفاده نیستند و یا در معرض سیلاب قرار دارند، شامل این نمی گردند.
2. ساختمان: مسکونی یا تجارتي که در شهر موقعیت داشته، دارای سند ملکیت رسمی (شرعی) و یا عرفی بوده و به طور لازم در 3 منزل یا بیشتر از آن اعمار گردیده و در معرض سیلاب قرار نداشته باشد.
3. خانه مسکونی: که در شهر و یا مرکز ولسوالی موقعیت داشته، دارای سند رسمی (شرعی) و یا عرفی بوده و در یک الی سه منزل اعمار گردیده و در معرض سیلاب قرار نداشته باشد.
4. آپارتمان: در شهر و مرکز ولسوالی موقعیت داشته، دارای سند ملکیت رسمی (شرعی) و یا عرفی بوده و به طور درست با حداقل 2 اطاق اعمار شده باشد.
5. دکان/مارکیت: محل خرید و فروش وسایل تجارتي و یا ارائه خدمات که در شهر ها موقعیت داشته، دارای سند ملکیت رسمی (شرعی) یا عرفی باشد.
6. کارخانه: محل کار شرکت های تولیدی که در برگیرنده ساخت و سازها، وسایل و ماشین آلات کاری بوده و دارای سند ملکیت رسمی (شرعی) یا عرفی باشد.
7. فارم: محل پرورش حیوانات و یا نباتات که دارای سند رسمی (شرعی) و یا عرفی بوده و با اجازه نهاد رسمی مربوطه فعالیت داشته باشد.
8. باغ: در شهر یا مرکز ولسوالی که دارای سند ملکیت رسمی (شرعی) و یا عرفی بوده و در معرض سیلاب قرار نداشته باشد.

بانکها میتوانند شرایط بیشتر و محتاطانه تر را برای بررسی، پذیرش، طی مراحل و سایر موارد هریک از تضمین های قابل پذیرش فوق الذکر در پالیسی های خویش با درنظرداشت قوانین، مقررات، متحدالمال های د افغانستان بانک و معیار های پذیرفته شده پیش بینی نموده و آنرا به طور لازم تطبیق نمایند.

4. ارزش گذاری تضمین ها

تمام تضمین ها باید ارزش گذاری شوند. ارزش گذاری توسط نهاد های متخصص مستقل مجوز حسب شرایط بازار و معیار های ارزش گذاری صورت گیرد به استثنای قرضه های خرد و کوچک. طول عمر، استهلاک و سایر موارد تضمین باید درنظر گرفته شود. برعلاوه بانکها مکلف اند تا اسناد جایداد ارزش گذاری شده را بطور دقیق بررسی نموده و از درست و معیاری بودن ارزش گذاری و گزارش آنها نیز حصول اطمینان نمایند.

تضمین های منقول حداقل سالانه یکبار و تضمین های غیر منقول حداقل در 3 سال یکبار ارزش گذاری مجدد گردد. در صورتیکه ارزش تضمین های غیر منقول بیشتر از 30٪ تغییر نموده و یا وضعیت اقتصادی ایجاب نماید، ارزش گذاری مجدد زورتر از آن صورت گیرد. برعلاوه بانکها میتوانند در مدت کمتر ازین نیز تضمین ها را مطابق به پالیسی مربوطه خویش ارزش گذاری نمایند. تضمین های قروض قبلاً اعطا شده که مطابق به این رویکرد ارزش گذاری نگردیده اند، در صورت تمديد مطابق این رویکرد ارزش گذاری شوند.

ارزش تضمین در برابر قروض (Loan to Value) با درنظرداشت ماهیت و قیمت فروش اجباری آنها تعیین میگردد. جزئیات فیصدی قرضه نظر به ارزش تضمین دارایی های منقول و غیر منقول به تفکیک سکتور های

مورد نظر در ضمیمه 1 ارائه شده است. بنابر نقش موثر سکتور های زراعت و صنعت در رشد و توسعه اقتصادی در مقایسه به سایر سکتور ها، ارزش تضمین قروض در این سکتورها پائینتر از سایر سکتورها تعیین شده است. البته برای هر تضمین حداکثر فیصدی نظر به سکتور و نظر به سند ملکیت آن تعیین گردیده است، اما بانکها می توانند حسب پالیسی خویش تدابیر محتاطانه تر را در مورد هر تضمین اتخاذ نموده و تضمین بیشتری را در قبال قرضه خویش مطالبه نمایند.

5. اسناد بندی و ثبت تضمین ها

تمام تضمین ها باید دارای اسناد لازم ملکیت باشند. بانکها اسناد آنها را بطور درست طی مراحل نموده و مشخصات آنها را در کتاب های مربوطه خویش ثبت نمایند. بر علاوه، بانکها اسناد تضمین قروض را در سیستم ثبت اعتبارات عامه نیز ثبت کنند. جهت سهولت در استفاده از معلومات مرتبط، بانکها تلاش نمایند تا از نرم افزار ها و یا سیستم ها درین خصوص استفاده نمایند.

بر علاوه بانکها مکلف اند تا اسناد تضمین های بانکی را در مکان محفوظ برای مدتی که در قانون بانکداری و مقررات مربوطه پیش بینی گردیده، نگهداری نمایند. بانکها باید پالیسی و تدابیر حفاظتی لازم جهت نگهداری اسناد تضمین داشته باشند.

6. تضمین های قروض خرد، کوچک و متوسط

1. قروض خرد (Micro): در صورت صدور اینگونه قروض، بانک ها مکلف به اخذ تضمین منقول و یا غیر منقول نبوده و صرف میتوانند حداقل 2 ضمانت خط از افراد شایسته و مناسب را در مورد مقروض دریافت نمایند. البته شرایط افراد شایسته و مناسب در مقررره مربوطه و متحدالمال های د افغانستان بانک توضیح گردیده اند.

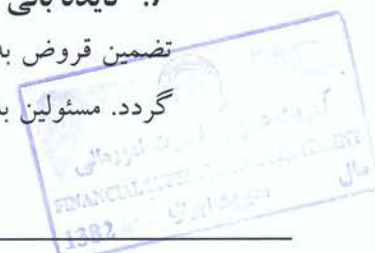
2. قروض کوچک (Small): در برابر اینگونه قروض، بانک ها میتوانند حداقل با دریافت 1 ضمانت خط از فرد شایسته و مناسب و تضمین مال منقول یا غیر منقول که دارای سند عرفی باشد، از مقروض دریافت نمایند.

3. قروض متوسط (Medium): در قبال اینگونه قروض بانک ها میتوانند بادر نظر داشت انواع تضمین ذکر شده در ضمیمه 1، تضمین منقول و یا غیر منقول را از مقروض دریافت نمایند.

حداقل شرایط اخذ تضمین ها در ضمیمه 1 ارائه شده است؛ با آنهم در صورتیکه بانکها خواهان صدور اینگونه قروض باشند، میتوانند شرایط محتاطانه تر را در پالیسی های داخلی خویش تعیین کنند. ضمناً پالیسی داخلی بانک تمام ابعاد اینگونه قروض را توضیح داده و بادر نظر داشت احکام قوانین و مقررات نافذه بانکی و معیار های قابل قبول تدوین گردیده باشد.

7. دیده بانی (Monitoring) از تضمین ها

تضمین قروض به طور منظم توسط بانک دیده بانی گردیده و جزئیات بررسی در دوسیه اسناد قرضه شامل گردد. مسئولین بانک مکلف اند تا دیده بانی از تضمین قروض را با در نظر داشت پالیسی بانک انجام داده و

گزارش آنرا به طور منظم تهیه و شامل دوسیه قروض نمایند. دیده بانی از تضمین حداقل یک مرتبه در 3 ماه صورت گیرد.

8. گزارش دهی تضمین ها

بانکها مکلف اند تا جزئیات کامل تضمین های قروض خویش را به طور دوره ای با هیأت نظار و یا کمیته های مربوطه آن هیأت شریک سازند. ضمناً مطابق به نمونه های گزارشدهی تهیه شده (Reporting Formats) در مورد، به طور دوره ای به د افغانستان بانک نیز گزارش دهند.

9. پالیسی بانک در مورد تضمین ها

بانکها مکلف به داشتن پالیسی و طرزالعمل جامع جهت پذیرش، طی مراحل، ثبت و دیده بانی از تضمین قروض اند و یا این موضوعات را شامل پالیسی قرضه نمایند. این پالیسی در مطابقت با قوانین و مقررات مربوطه و این متحدالمال ترتیب شده و از جانب هیأت نظار بانکها تصویب گردد. بر علاوه بانکها مکلف اند تا پالیسی خویش را به طور دوره ای مرور نموده و تعدیلات لازم را در آنها وارد نمایند.

10. سایر موارد

1. قبل از صدور قرضه، بانکها باید نحوه فعالیت شخص یا نهاد قرضه گیرنده را به طور دقیق با در نظر داشت معیار های تعیین شده در مقرر صنف بندی دارایی ها و تشکیل جبران خساره و سایر مقررات مربوطه بررسی نموده و مبلغ قرضه در مقابل تضمین را تعیین نمایند.
2. در هنگام اعطای قروض، بانکها مکلف اند تا بر علاوه در نظر گرفتن ارزش تعیین شده برای تضمین، شرایط اقتصادی و تجاری مقروض و خطرات که تضمین با آن مواجه است را نیز در نظر گیرند.
3. حین اعطای قرضه، مشخصات تضمین در قرارداد گنجانیده شود.
4. در تعیین میعاد قرضه، عمر مفید تضمین در نظر گرفته شده و مدت قرضه از عمر مفید تضمین بیشتر نباشد.
5. در هنگام تعیین ارزش تضمین، مصارف تسویه قرضه نیز پیش بینی گردد.
6. در صورت پذیرفتن تضمین های منقول، اسناد/تعهد لازم از مقروض گرفته شود تا در صورت عدم پرداخت قرضه مطابق به قرارداد، تضمین جهت حصول مبلغ باقیمانده قرضه به فروش برسد.
7. با در نظر داشت تغییر ارزش تضمین، بانک مکلف است تا مطابق به آن ذخایر جبران خساره احتیاطی را تشکیل دهد.
8. طی مراحل اسناد تضمین و نحوه گزارشدهی آنها با در نظر داشت مبلغ قرضه اعطا شده در پالیسی های بانک واضح گردد.
9. بانکها تمام اقدامات لازم را جهت حصول اطمینان از معتبر بودن تضمین و اسناد آنها انجام دهند.
10. شرایط ذکر شده در این متحدالمال در خصوص کارت های مصرفی موبایل، بالای قروض قبلاً صادر شده که تضمین آنها کارت های مصرفی موبایل است، نیز قابل تطبیق بوده و بانکها مکلف اند تا مطابق به این متحدالمال، آن تضمین های خویش را در ظرف 3 ماه عیار سازند.

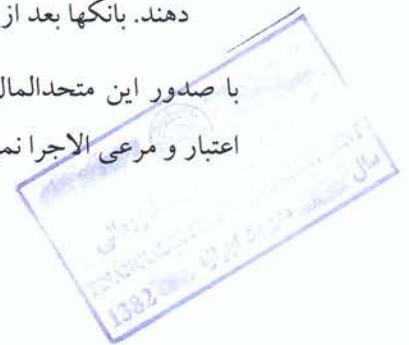
11. تضمین های که بنابر عواملی تحت بررسی نهاد های کشفی قرار گرفته و در مورد مالکیت آن دعوای حقوقی در نهاد های عدلی و قضایی وجود داشته باشد، بانکها باید بادر نظر داشت نحوه قضیه، جبران خساره احتیاطی تعیین نمایند.

12. تضمینات متقابل (Counter Guarantee) قابل قبول آنهای اند که صرف در شکل تضمینات بانکی (BG) توسط بانکهای خارجی صادر شده باشند. بانکها مکلف به شناسایی دقیق آن بانکها و اتخاذ تدابیر لازم قبل از انجام معامله اند.

13. در صورتیکه مالک تضمین دارای سند شرعی، قرضه گیرنده نبوده بلکه شخص دیگری باشد، پذیرش آن ملکیت من حیث تضمین قابل پذیرش نیست، مگر اینکه مالک تضمین و یا وکیل شرعی (که صلاحیت به تضمین گذاشتن را به طور واضح دارا باشد) وی در حضورداشت نهاد های رسمی یا محکمه مربوطه به گذاشتن ملکیت خویش من حیث تضمین موافقت/اقرار نموده و سند مربوطه را در این خصوص به امضا برساند.

14. در صورتیکه مالک تضمین دارای سند عرفی، قرضه گیرنده نبوده بلکه شخص دیگری باشد؛ پذیرش آن ملکیت من حیث تضمین قابل پذیرش نیست، مگر اینکه مالک تضمین و یا وکیل وی (که دارای صلاحیت به تضمین گذاشتن باشد) در حضور نهاد های رسمی مربوطه / شورای بزرگان منطقه به گذاشتن ملکیت خویش من حیث تضمین توافق نموده و سندی را در این خصوص امضا کرده و حاضرین مجلس نیز شهادت دهند. بانکها بعد از حصول اطمینان از اعتبار سند ارائه شده، به پرداخت قرضه اقدام نمایند.

با صدور این متحدالمال، تمام متحدالمال های قبلی که در رابطه به تضمین قروض صادر گردیده اند، فاقد اعتبار و مرعی الاجرا نمی باشند.

با احترام

خلیل صدیق
رئیس کل د افغانستان بانک

 د افغانستان بانک آمریت عمومی نظارت امور مالی فیصدی قرضه نظر به ارزش تضمین										
سایر بخش ها			صنعت			زراعت			نوع تضمین	شماره
بزرگ	متوسط	کوچک	بزرگ	متوسط	کوچک	بزرگ	متوسط	کوچک		
100	100	100	100	100	100	100	100	100	تضمین متقابل	1
90	90	90	95	95	95	95	95	95	لیتر آف کربنیت های صادراتی	2
86	86	86	90	90	90	90	90	90	زبورات	3
60	60	60							کارت های مصرفی موبایل	4
57	57		60	60		60	60		حسابات قابل حصول	5
	100	100		100	100		100	100	ضمانت شرکت های بزرگ	6
	57	57		60	60		60	60	وسایط نقلیه	7
40	40		40	40		40			ذخایر گندام	8
48			50			50			ماشین آلات	9
					70			70	تضمین کوپراتیف ها، اتحادیه ها	10
X	X	X	X	X	X	X	X	X	تضمین قسبی	11

نوت: خانه های سیاه شده فوق نشاندهنده غیر قابل اجرا است.

